

Page: 20

Reach: 23000

Country: SLOVENIA

Size: 3013 cm2

1 / 6

BREZ FIČNIKOV V ROKI, S TELEKOMOM NA STREHI

JOŽE BIŠČAK foto: PRIMOŽ LAVRE, BOBO, ARHIV REPORTERJA
joze.biscak@reporter.si

Če držijo neuradne informacije, da je britanski investicijski sklad Cinven ponudil med 105 in 115 evrov za delnico Telekoma, potem lahko prodajo ustavi samo še res kak ekstremen dogodek, recimo huda politična kriza (padec vlade in predčasne volitve), odstop vodstva SDH ali teroristični napad na Slovenijo, pravijo Reporterjevi viri. Toda na koncu bo najbrž obveljala beseda »bossa« Gregorja Golobiča, ki je za komercialno TV-postajo dejal, da bi bila napaka vlade, če bi Telekom prodala. Bolj jasnega javnega opomina Miru Cerarju fantje iz Foruma 21 ne bi mogli dati.

Page: 20

Reach: 23000

Country: SLOVENIA

Size: 3013 cm2

2 / 6

Telekom je po ponudbi sklada Cinven vreden dobrih 750 milijonov evrov. Varuhi nacionalnega interesa, ki ves čas ovirajo privatizacijo in ji nasprotujejo, pravijo, da je to premalo. Država bi sicer zaslužila okoli 550 milijonov evrov.

Page: 20

Reach: 23000

Country: SLOVENIA

Size: 3013 cm2

3 / 6

Cerarjeva vlada bi s ponovitvijo zbiranja ponudb za Telekom, bila bi četrta po vrsti, izgubila še tisti kanček verodostojnosti, ki ga je imela. Ampak to varuhov nacionalnega interesa, ki je v resnici povsem sebičen zasebni interes dedičev Udbe in tranzicijske levice, sploh ne skrbi. Da svojega telekomunikacijskega vrtička že ne bodo tako zlahka prepustili in da potrebujejo zdaj prepričljiv izgovor, priča tudi izjava »capa di bande« Foruma 21 Milana Kučana v isti oddaji, češ da gre za vprašanje državne politične suverenosti, in »če je nacionalni interes postal psovka, se kar pustim zmerjavati«. (Res, kako velika žrtev.) Ker sta se zadnje dni v kampanjo proti prodaji Telekoma vključila dva liderja iz ozadja, ki imata velik vpliv celo pri sestavljanju vlade in diriganju volitev (nekako v smislu parafraze Gena Hackmana iz filma *Pobegla porota*, da so volitve preveč pomembne, da bi jih prepustili volivcem), potem se tehtnica bolj nagiba k temu, da bodo privatizacijo začasno ustavili ali vsaj upočasnili.

Politična sabotaža

Saga s privatizacijo Telekoma se nadaljuje, škoda za državo, ki jo je povzročila politika (od Alenke Bratušek lani do afere Vebergate letos), pa se meri v stotinah milijonov evrov. Teorija zarote sicer pravi, da je bila zadnja politična kriza, zaradi katere je bila za nakup Telekoma oddana ena sama ponudba, skrbno načrtovana. Varuhi nacionalnega interesa, ki se parazitsko napaja-

jo v državnih podjetjih, so natančno vedeli, kaj morajo storiti in vključiti tudi opozicijo, da bo »operacija« bolj verodostojna. Janko Veber je bil postranska škoda, afera, ki ga je odplaknila, je od nakupa odgnala edinega resnega strateškega kupca – Deutsche Telekom, ponudbo britanskega investicijskega sklada Cinven pa utegne vlada celo zavrniti, čeprav je verjetnost za to po zadnjih informacijah zelo majhna.

Ampak s teorijami zarote je vedno tako, da so bolj verjetne od čudnih naključij v realnosti. Zanimivo je, da se jih kasneje veliko izkaže za resnične, saj so sprožene ravno zato, da bi ljudje verjeli, da gre za teorijo zarote. Eno izmed številnih naključij v aferi Vebergate, torej ukazu obrambnega ministra vojaški obveščevalni službi, naj naredi analizo pozitivnih in negativnih učinkov privatizacije Telekoma, je bilo, da je ravno v

času oddajanja ponudb »nekdo« opoziciji v parlamentarni komisiji za nadzor obveščevalnih in varnostnih služb sporočil, da vojaški obveščevalci posegajo v civilno sfero. Navodila, kje in kaj naj poslanci iščejo, so bila presenetljivo natančna. Rezultat politične krize je bilo strmoglavljenje vrednosti delnice Telekoma in začasen umik nemških kupcev, ki so veljali za najbolj resne. In seveda več stotimilijonska škoda.

»Privatizacija Telekoma je bila žrtev politične sabotaže,« pravi tudi Janez Šušteršič, nekdanji minister za finance. Po njegovem bo zato Telekom še naprej žrtev političnih igravic in slabega upravljanja, dokler ga Slovenija ne bo prisiljena prodati po še nižji ceni. »To drago politično sabotažo so izvedli vsi tisti, ki so v zadnjem letu tako ali drugače sporočali morebitnim kupcem, da podjetja v resnici ne želimo prodati,« je prepričan

Tudi premier Miro Cerar je z nepremišljenimi izjavami bolj odganjal, kot pa privabljal možne kupce Telekoma.

Janez Šušteršič »Privatizacija Telekoma je bila žrtev politične sabotaže, izvedli so jo vsi tisti, ki so v zadnjem letu tako ali drugače sporočali morebitnim kupcem, da podjetja v resnici ne želimo prodati.«

Slovenija po hitrosti interneta v kameni dobi

Eden od argumentov varuhov nacionalnega interesa, zakaj Slovenija ne sme prodati Telekom, je tudi ta, da vodilni državni telekomunikacijski operater zagotavlja državljanom visoko kakovost storitev, razvija in uveljavlja najnovejšo tehnologijo in skrbi za dostopnost omrežij tudi na manj razvitih, ruralnih območjih. Tega novi zasebni in tuji lastnik ne bi počel, ker bo skrbel samo za svoj dobiček. A kot je pri levičarjih običajno, je njihovo govoričenje daleč od resnice.

Po podatkih Evropske komisije je Slovenija januarja 2014 spadala med tiste štiri države Evropske unije (poleg Slovaške, Estonije in Poljske), ki je imela pokritost ozemlja s fiksnimi omrežji manjšo kot 90 odstotkov, pokritost ruralnih območij pa je bila okoli 75 odstotkov (manjšo so imele le Bolgarija, Latvija in Finska).

Enako je z dostopom do fiksnega širokopasovnega omrežja, ki ga ima nekaj več kot 26 odstotkov prebivalcev, to je štiri odstotne točke manj od povprečja EU. Če gledamo samo hitra širokopasovna omrežja (najmanj 30 Mbps), je Slovenija spet na repu

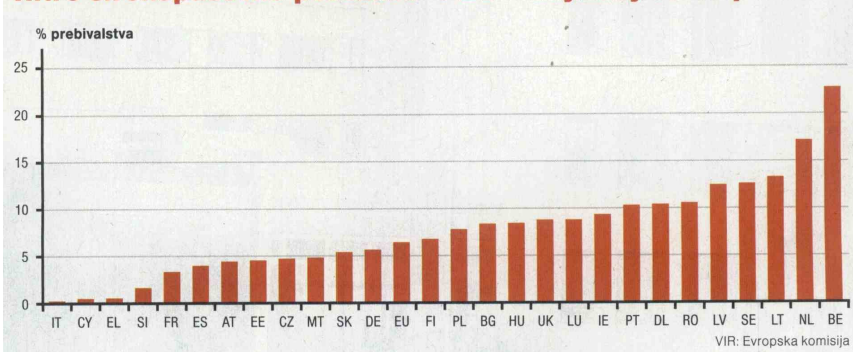
(za nami so samo Italija, Ciper in Grčija). Poleg tega je Slovenija država, ki ima poleg Estonije največji delež počasnega prenosa podatkov (do 2 Mbps).

Toda pri cenah ne zaostajamo. Celo več. Smo skoraj na vrhu, ugotavlja Evropska komisija, ki pravi, da so cene za širokopasovni dostop v državah EU zelo različne, saj nihajo od 22 evrov do 102 evra za hitrost prenosa med 30 in 100 Mbps. Povprečna cena je najnižja v Romuniji (22 evrov), Litvi

(22 evrov) in Latviji (23 evrov), najvišja pa na Malti (102 evra), Cipru (91 evrov) in v Sloveniji (71 evrov). Povprečna cena za dostop do hitrega omrežja se je v EU znižala s 43 evrov v letu 2009 na 34 evrov v letu 2014.

Glede na počasnost razvoja omrežja nekaterih držav (tudi Slovenije), bo država do leta 2020 težko dosegla cilje Digitalne agende za Evropo, ki jo je sprejel Evropski svet leta 2010 in predvideva kot ciljno hitrost internetnih povezav najmanj 30 Mbps.

Hitre širokopasovne povezave v EU – najmanj 30 Mbps

Page: 20

Reach: 23000

Country: SLOVENIA

Size: 3013 cm2

4 / 6

Sušteršič. Igric okoli Telekom pa je bilo kar precej. Potem ko peticija proti privatizaciji ni bila uspešna in na ceste ni zvalila nepreglednih množic, ki bi prisilile vlado, da ustavi postopke privatizacije, so ljudje okoli Foruma 21, kjer se združujejo najbolj zagriženi podporniki javnega in državnega, morali seči po bolj pritlehnih metodah. Veber, ki je (naivno ali ne) ubogal strice, naj privatizacijske postopke Telekom ne le analizira, ampak očitno, to je namignil tudi premier Cerar, celo operativno spremlja, se je kasneje neprepričljivo branil, da bi prodaja tujcem ogrozila obrambno varnost države.

Ali je prostovoljno sprejel vlogo žrtvovnega kmeta na murgelski šahovnici ali ne, sploh ni pomembno, zanimivo je, da naj bi prav Kučan po okorelem komunistu Milanu Potrču Vebra opozoril, naj uboga in se poslovi. To se je na koncu tudi zgodilo. Ob ta-

cenilca operaterja izbrana družba CA IB Corporate Finance, ki spada v okvir skupine Unicredit. Delnica Telekom je tisto leto (19. julija) dosegla rekordno vrednost 499,94 evra. Če bi, teoretično, po taki ceni takrat država prodala 49-odstotni delež, bi to pomenilo, da bi, spet teoretično, lahko krila petino javnega dolga. Vendar tega ni bilo. Oktobra je na razpis prišlo 12 nezavezujočih ponudb, v drugi krog se jih je uvrstilo sedem (med drugim tudi Hrvatski Telekom in Magyar Telekom, oba že pod okriljem Deutsche Telekom), zavezujoče ponudbe pa so januarja 2008 oddali trije ponudniki. Po pozivu, da ponudbe izboljšajo, sta to storila samo dva: Skipti in konzorcij Bain Capital & Axos Capital & BT. Po zapletih v vladni koaliciji in napovedi Skiptija, da se lahko umakne iz pogajanj, se postopek privatizacije ustavi.

li tudi najvišji politični odločevalci. Najprej Alenka Bratušek, ki je pred volitvami zamrznila privatizacijo. Če si je s tem kupila sedež v državnem zboru, je to eden najdražje kupljenih poslanskih sedežev. Nato Miro Cerar, ki se v kampanji in med koalicijskimi pogajanjmi ni želel opredeliti glede privatizacije Telekom. Če je s tem kupil članstvo Socialnih demokratov v koaliciji, je to ena najdražjih koalicij, kar smo jih kdaj imeli. In na koncu seveda Janko Veber

Gregor Golobič je javno povedal Miru Cerarju, da bi bila njegova napaka, če bi Telekom prodal. Bolj jasnega opomina, naj se vlada ne igra, ne bi mogel dati.

ko hudih kršitvah, prekoračitvi pooblastil in zlorabi vojaških obveščevalcev za malo dane zasebne interese bi se moral odreči tudi poslanskemu stolčku.

Trije poskusi prodaje

V Telekomu, temu predmetu poželenja političnih strank vseh barv, so se (podobno kot pri NLB) vedno lomila kopja, vlada pa ga je običajno prodajala s figo v žepu. Prve zamisli o prodaji so se pojavile že na prelomu tisočletja, potem ko je leta 1998 Telekom Slovenije postal delniška družba. Prvi »resen« namen je bil leta 2000, ko je bila izbrana svetovalna družba (Pricewaterhousecoopers), da pripravi tri modele privatizacije, vsi pa so vključevali strateškega partnerja. Postopek je bil ustavljen leto dni kasneje, ko so se razmere na telekomunikacijskem trgu po terorističnih napadih v ZDA poslabšale, takratna vlada LDS pa je leta 2002 tudi preprečila, da bi Telekom uvrstili na borzo.

Idejo o privatizaciji je leta 2005 obudila prva Janševa vlada, leta 2006 pa tudi sprejela strategijo, po kateri bi država ohranila 25-odstotni delež in eno delnico, 49-odstotni delež pa bi odprodali. Oktobra 2006 so bile delnice Telekom uvrščene na Ljubljansko borzo, maja 2007 pa je bila za

Tretji poskus prodaje Telekom se je začel marca 2013, ko je vlada sprejela seznam 15 podjetij, ki jih bo prodala. Med njimi je tudi Telekom Slovenije. Junija 2013 je podal soglasje še državni zbor, oktobra 2013 je bila za svetovalca pri prodaji izbrana družba Citigroup Global Markets Limited. Aprila 2014 je Slovenska odškodninska družba v imenu več lastnikov objavila vabilo za nakup, prodajali pa naj bi 75,58-odstotni delež osnovnega kapitala Telekom. Začela so se nasprotovanja privatizaciji, zastavonoša prizadevanj je postala Združena levica. Vlada v odhajanju je julija 2014 zamrznila postopke privatizacije, oktobra 2014 pa je Cerarjeva vlada že napovedala nadaljevanje pogajanj. Lanskega decembra naj bi nezavezujoče ponudbe oddalo osem možnih kupcev, pred dnevi, ko se je iztekel rok za oddajo zavezujočih ponudb, je ostal le sklad Cinven, ki naj bi ponudil okoli 115 evrov za delnico. Samo za primerjavo. Če bi država pred osmimi leti s kupnino krila skoraj petino javnega dolga, bi ga danes (po Cinvenovi neuradni ceni) zaradi večjega dolga in nižje cene delnice samo dobra dva odstotka.

Škodljivi politiki

Janez Sušteršič kot najbolj odgovorne za zadnji zaplet vidi politike. »Med njimi so bi-

50 največjih delničarjev Telekom Slovenije*

	Izplačilo (115 € bruto za delnico)
Republika Slovenija	470.070.435,00
Kapitalska družba	41.995.125,00
SDH	31.951.485,00
Perspektiva FT	11.384.310,00
Modra zavarovalnica - Prvi pokojninski sklad	10.792.175,00
NLB	4.141.150,00
Triglav vzajemni skladi, delniški Triglav steber Global	3.860.435,00
KD Galileo	3.770.160,00
Bank of New York Mellon	3.511.065,00
DBS	3.492.665,00
Telekom Slovenije	3.450.000,00
Franc Bohnec	3.350.180,00
Parametric Tax	3.173.425,00
Alpen SI	3.053.020,00
Pokojninska družba A	2.871.320,00
Parametric Emerging Markets Fund	2.730.905,00
KD Balkan	2.711.240,00
Skandinaviska Enskilda Banken	2.551.965,00
Kritni sklad Prvega pokojninskega sklada	2.496.995,00
Alta senior	2.229.505,00
Abanka	2.150.730,00
NKBM	1.725.000,00
Eaton Vance International	1.619.430,00
Erste Group Bank	1.568.715,00
Primorski skladi	1.552.500,00
Sava RE	1.496.150,00
KD Rastko	1.426.805,00
Teacher Retirement System of Texas	1.420.480,00
SOP Ljubljana	1.276.960,00
Zavarovalnica Triglav	1.237.400,00
iShares MSCI Frontier	1.233.260,00
Marko Golob	1.184.500,00
Intersvet	1.174.840,00
Mešani podsklad Alta Primus	1.150.000,00
Zavarovalnica MB	1.127.000,00
Unicredit Bank Austria	1.101.585,00
Privredna banka ZG	934.145,00
BNP Paribas Securities Services	928.510,00
KD tehnologija	834.900,00
Bahovec	822.250,00
Zveza bank	805.575,00
Mihaela Krenk	805.000,00
NLB Skladi - Slovenija mešani	772.685,00
Societe Generale - Splitska banka	757.390,00
KD Novi trgi	743.475,00
Aviva Investors	734.965,00
Unicredit Bank Hungary	728.755,00
KD Dividendni	696.325,00
Vizija holding	684.135,00
Delniški podsklad Alta Balkan	675.395,00

*Izpisek iz KDD 14. april 2015

Vir: KDD, lastni izračun

Page: 20

Reach: 23000

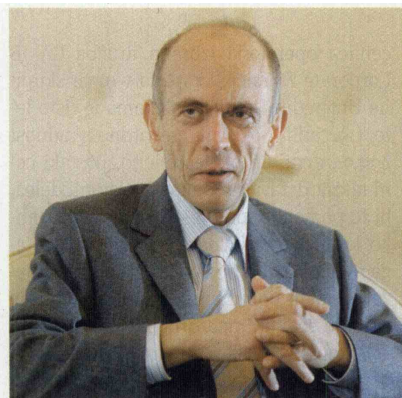
Country: SLOVENIA

Size: 3013 cm2

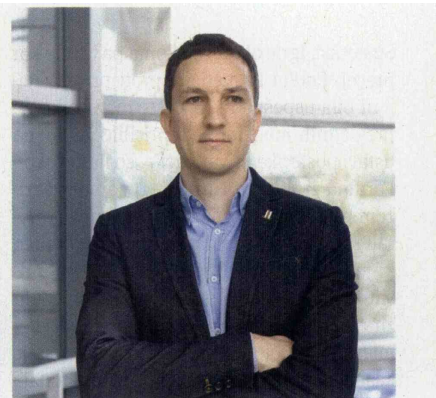
5 / 6

z eno najdražjih kontraobveščevalnih operacij, kar smo jih kdaj videli,« pravi Šušteršič. Ekonomist Matej Lahovnik pa: »Vplivna britanska revija *Economist* je že v začetku leta priporočila vlagateljem, naj se raje izogibajo Slovenije, vladajoči politiki pa je z vmešavanjem v postopek prodaje sedaj uspelo dokazati, da je bil ta nasvet povsem utemeljen. Majhen interes vlagateljev ni presenetljiv, saj je Telekom obremenjen z različnimi tožbami in soočen z vse večjo konkurenco na majhnem domačem trgu, hkrati pa je molzna krava za različna interesna omrežja.«

Lahovnik še meni, da večine vlagateljev, med njimi tudi Deutsche Telekom, očitno ne mika, da bi imeli eno izmed osrednjih vlog v domačem političnem cirkusu, ki ga v zvezi s prodajo uprizarja vladajoča politika. »Kapital je pač plaha ptica, lomastenje politike v prodajnem procesu ga je očitno pregnalo drugam,« je prepričan Lahovnik. Res. Iz Deutsche Telekoma so že prejšnji teden prišle informacije, da je pogled usmeril v srbski Telekom, kjer je bila privatizacija napovedana na začetku leta in naj bi bila končana do oktobra. Čeprav bo imel morebitni kupec s Telekomom Srbije pri restrukturiranju več dela (po pisanju Financ ima v tujini vsaj dva obvoda za izplačevanje provizij »prijateljem«: TS:NET s sedežem v Amsterdamu, od lani pa tudi Dimedia Group v Ženevi), saj ima v lasti »vse živo«, pa Nemci očitno ne bodo imeli težav s politiko, ki je privatizaciji naklonjena. Enako se dogaja na Slovaškem, kjer namerava tamkajšnja vlada vlagateljem ponuditi še preostalih 49 odstotkov slovaškega Telekoma (51 odstotkov je v lasti Deutsche Telekom) in zanj iztržiti milijardo evrov. To je mnogo več, kot bi dobili za slovenskega, čeprav sta po velikosti primerljiva.

Vlada pokojnega Janez Drnovška je bila tista, ki je ustavila prvi poskus prodaje Telekoma (vzrok je bil domnevno terorizem), hkrati pa preprečila uvrstitev delnic Telekoma na borzo.

Anže Burger pravi, da so natančnejši pregledi slovenskega Telekoma verjetno pokazali več fiktivnih, škodljivih pogodb, ki so namenjene temu, da se izčrpa podjetje, da se kanalizira sredstva iz podjetja.

Zakaj taka razlika v ceni in tudi uspešnosti poslovanja, je nedavno za komercialno televizijo povedal ekonomist Anže Burger: »Verjetno je razlog v tem, da so natančnejši pregledi slovenskega Telekoma pokazali več fiktivnih, škodljivih pogodb, ki so namenjena temu, da se izčrpa podjetje, da se kanalizira sredstva iz podjetja. Moramo se zavedati, da je Telekom podjetje, ki na leto realizira okrog četrtno milijarde prostih denarnih tokov, to se je lani res znižalo na 170 milijonov evrov, a je velikanski vir sredstev za rentnike. Brez spremembe lastništva se v Telekomu ne bo nič spremenilo.« Očitno se še nekaj časa ne bo, čeprav SDH in vlada zdaj preučujeta ponudbo Cinvena. Tudi politika zdaj omahuje, in to kljub zavezi, da bo Telekom privatiziran.

Bi, pa ne bi

V Združeni levici nasprotujejo kakršnikoli privatizaciji Telekoma, to so jasno poveda-

li že večkrat. V SD bi še malo preučevali ekonomske, socialne in varnostne vidike, nato pa bi SDH podal poročilo vladi. »Po tem poročilu bo moč verodostojneje kot pa na podlagi pavšalnih ocen ovrednotiti ponudbe za nakup in se na podlagi teh ocen tudi odločati,« so v SD povedali za Reporter. Čeprav je prav vlada Bratuškove naredila seznam prodaje podjetij, zdaj v ZAAB pravijo, da Slovenija ni v položaju, v katerem bi morala premoženje nujno razprodajati in ga prodati Cinvenu. »Če vse navedbe v medijih držijo, to ni strateški partner, kupnina pa je neprijemna,« pravijo v ZAAB. V SMC ne želijo komentirati neuradnih informacij o kupcu in ceni, da pa so se v javnosti že večkrat izrekli o privatizaciji.

»Postopek prodaje bi se moral nadaljevati,« so prepričani v SDS. O (ne)primerni neuradni ceni za delnico s strani Cinvena pa: »Primerna cena je tista, ki jo je v danih trenutkih možno doseči na trgu.« V Novi

Zavajanje z Nemci

Združena levica, SD in prevladujoči slovenski mediji so pogosto »strašili«, da bo grozno za Slovenijo, če se Telekom prodaja nemškemu Telekomu. Po njihovem splošno ne bo šlo za pravo privatizacijo, saj je eden

največjih svetovnih telekomunikacijskih operaterjev v državni lasti, se pravi, da ga upravlja (neoliberalna) Angela Merkel. Seveda je to spet zavajanje javnosti.

Kot je razvidno iz letnega poročila za leto 2014, je država (31. decembra 2014) lastnik 31,7 odstotka Deutsche Telekom: zvezna vlada ima 14,3-odstotni delež, državna banka KfW pa 17,4-odstotnega. Drugo so na prostem trgu institucionalni lastniki (52,7 odstotka) in mali delničarji (15,6 odstotka). Med lastniki delnic iz prostega obtoka je samo 30,9-odstotni delež v rokah nemških vlagateljev, drugi prihajajo iz vsega sveta: 19,7 odstotka iz Velike Britanije, 25,7 odstotka iz preostale Evrope, 18,6 odstotka iz ZDA in Kanade ter pet odstotkov iz Azije.

Deutsche Telekom se je privatiziral leta 1996, ko se je razdružil s Pošto in nemško pošto banko. Danes je stodstotni lastnik

T-Systems International (Nemčija), T-Mobile Nizozemske, T-Mobile Poljske, T-Mobile Češke in T-Mobile Avstrije, 66-odstotni lastnik T-Mobile ZDA, 59-odstotni lastnik Magyar Telekom, 51-odstotni lastnik Hrvatskega Telekoma, 51-odstotni lastnik slovaškega Telekoma in 40-odstotni lastnik grške Telecommunications Organization. Posredno ima delež (po madžarskem Telekomu) še v makedonskem in črnogorskem Telekomu.

V kabinetu kanclerke so že napovedali, da bodo zasebnim vlagateljem prodali še preostalo lastništvo v nemškem Telekomu, ki kupuje tudi preostali delež v slovaškem Telekomu. Zanimajo se še za nakup srbskega in slovenskega Telekoma. Lani je imel Deutsche Telekom 62,7 milijona evrov prihodkov, to je skoraj enkrat več, kot znaša slovenski BDP.

V Deutsche Telekomu ima država samo 31,7-odstotni delež, drugo so institucionalni investitorji in mali delničarji.

Page: 20

Reach: 23000

Country: SLOVENIA

Size: 3013 cm2

6 / 6

Nekdanja premierka Alenka Bratušek in nekdanji gospodarski minister Metod Dragonja sta med najbolj odgovornimi, da Telekom še ni prodan. Lani je vlada v odhajanju zamrznila postopke privatizacije.

Milan Kučan pravi, da gre pri privatizaciji Telekomu za vprašanje državne politične suverenosti. In še: »Če je nacionalni interes postal psovka, se kar pustim zmerjati.«

Sloveniji menijo, da je zagovarjanje državne srebrnine povzročilo padec cene podjetij v državni lasti in da so se nekateri mogoče strateški kupci Telekomu umaknili ravno zaradi neenotnih stališč vladnih strank. »Vlada Mira Cerarja mora storiti vse, da s Civenom doseže najboljšo možno ceno, krivdo za slaba pogajalska izhodišča pa nosi predvsem sama. Če bi bila vlada Mira Cerarja na čelu z vodstvom SDH dober prodajalec, bi bil Telekom Slovenije že prodan, podjetje pa bi že bilo v postopku prestrukturiranja. Tako pa Telekom odprodaja svoje premoženje, da lahko državi izplačuje dividende. Gre za očiten primer tega, da država postavlja na prvo mesto lastni interes in ne interes zdravega razvoja podjetništva,« so prepričani v NSI, kjer pričakujejo prodaja Telekomu še letos.

Matej Runjak, član uprave SDH, je ugotovil, da s prodajo Telekomu nima smisla zavlačevati, zato bi lahko prodajo končali v dveh tednih. S tem je jasno namignil, da je cenitev Telekomu, ki ga je za SDH opravila agencija Ernst & Young, dokaj blizu ponujeni ceni Civena oziroma vsaj tako blizu, da z dodatnimi pogajanjmi pridejo do prodaje. Toda odločitev ne bo ekonomska, ampak politična. In ukaz o (ne)prodaji bo (ali pa je že) prišel iz Foruma 21. To vedo tako na Gregorčičevi kot na Mali ulici. ■

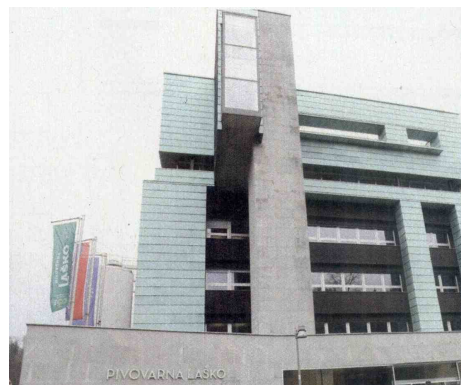
Pivovarski zaslužkarji

Pretekli teden je bila Pivovarna Laško, ki obvladuje okoli 70 odstotkov slovenskega trga s pivom, prodana nizozemskemu družinskemu podjetju Heineken, ki obvladuje osem odstotkov svetovnega trga s to hmeljno pijačo. Konzorcij lastnikov je prodal 51,11-odstotni delež (25,56 evra na delnico), Nizozemci pa so že napovedali, da bodo oddali ponudbo še drugim delničarjem, tako da bo na slovenski kapitalisti trg prišlo okoli 225 milijonov evrov.

Od institucionalnih lastnikov bo največ dobila DUTB (52,6 milijona evrov), Kapital-ska družba (15,8 milijona evrov) in Austrian Anadi Bank AG (15,7 milijona evrov). Med največjimi 50 lastnik pa po podatkih KDD na dan prodaje (13. aprila) najdemo tudi precej posameznikov oziroma lastnikov kot fizičnih oseb.

Največ bo zaslužila družina Šrot, saj bodo Boško Šrot, dolgoletni šef pivovarne, ki zdaj greje zaporniške klopi, njegova žena Anica Aužner Šrot in družba Atka Prima (ki je nekoč obvladovala pivovarno) dobili okoli 1,6 milijona evrov (vsi zneski so bruto vrednosti). Največji posamični lastnik je Matjaž Arzenšek (imel je dobrih 57.000 delnic, za katere bo dobil 1,46 milijona evrov), znan kot ustanovitelj družbe Kabel TV, ki jo je nato prodal Telemachu. Sledijo Helena Rojnik (1,18 milijona evrov) iz Laškega, Igor Kohne (1,14 milijona evrov), ki je 0,32 milijona evrov zaslužil že s prodajo Letališča Jožeta Pučnika, Bojan Košak (0,47 milijona evrov) iz Laškega in Tilen Klarič (0,46 milijona evrov) iz Medie Publikum.

Med zanimivimi posamezniki so še poslanec SD Matjaž Han (0,21 milijona evrov), ki ni zadovoljen s prodajo tujcem, ponudba 25,54 evra za delnico pa se mu zdi prenizka, tako da še ne ve, ali bo delnice prodal. Med lastniki najdemo še nekdanjega direktorja Engrotuša in Petrola Aleksandra Sveteljška (73 tisoč evrov), rokometaša in kapetana slovenske reprezentance Uroša Zormana (0,17 milijona evrov), finančnika Antona Glavana (kot fizična oseba in po podjetju Anga skupaj okoli 0,56 milijona evrov), Branka Drobna (0,31 milijona evrov), nekdanjega lastnika Poteze, Aleksandra Temeljotova (0,43 milijona evrov), direktorja in večinskega lastnika družbe Esa Inženiring, Gorazda Boršterja (0,22 milijona evrov), nekdanjega borznega posrednika, ki ima danes apartma na Zelenortskih otokih, seveda prvega človeka Pivovarne Laško, Dušana Zorka (slabih 77 tisoč evrov), ki je že napovedal prodajo svojih delnic Heinekenu, in Marjeto Zevnik (57 tisoč evrov), vodjo Pivovarne Laško za kadrovska in pravna vprašanja.

50 največjih zaslužkarjev od prodaje Pivovarne Laško

	Zaslužek (25,56 € bruto za delnico)
DUTB	52.570.223,28
Kapitalska družba	15.782.993,28
Austrian Anadi Bank	15.675.948,00
Skagen kon-Tiki	12.761.750,16
Alpen SI	9.131.693,40
SOP Ljubljana	8.753.226,48
Abanka	7.296.434,28
Banka Koper	5.759.843,76
Zagrebačka banka	4.235.189,76
KD Balkan	3.702.826,08
Publikum	3.304.703,52
Zveza bank Avstrija	2.884.139,28
KD Galileo	2.824.456,68
Scandinavska Enskilda Banken	2.698.318,08
KD Rastko	2.558.913,84
NKBM	2.240.742,96
Alta Senior	2.237.011,20
NLB Skladi	2.096.840,16
Zavarovalnica Triglav	1.842.773,76
Boxaric Investments Limited	1.557.370,80
Matjaž Arzenšek	1.457.252,28
Helena Rojnik	1.175.938,92
Igor Kohne	1.145.905,92
Anica Aužner Šrot	874.944,36
KD Vitalnost	851.608,08
Zavarovalnica Triglav - KS ŽZ	851.608,08
Reiffeisen Bank	773.956,80
Mešani podsklad Alta Primus	766.800,00
Societe Generale	766.800,00
Media Publikum	722.121,12
Infond	690.120,00
Unicredit Bank Avstrija	664.943,40
Pokojninska družba A	620.724,60
Atka Prima	512.017,92
Delniški podsklad Alta Balkan	511.200,00
Societe Generale - Splitska banka	474.649,20
Bojan Košak	469.613,88
Tilen Klarič	460.080,00
Radenska	453.945,60
Mercator	443.696,04
Aleksander Temeljotov	434.520,00
Anga	411.694,92
DBS	408.039,84
Erste Group Bank	388.972,08
Infond, PE Infond PBGS	383.400,00
Bank of New York Mellon	355.028,40
DCC-A	331.794,36
Marjan Plut	310.247,28
Branko Drobna	310.145,04
Janez Rozman	309.276,00

Vir: KDD (13. 4. 2015), lastni izračun